

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača stempel za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Dobra letina.

Prišla je zopet spomlad v deželo, narava je oživila, polja zelené, v vinogradih odganja trta — povsod se kaže upanje. In upanja, izpolnitve tega upanja je letos treba pri nas in povsod. Ljudje želé in upajo letos dobre letine povsod, ker je potrebujejo, kakor že dolgo ne. In ne samo kmet, glavni steber med prebivalstvom večine naših kontinentalnih držav, vsi stanovi so zainteresirani na boljši ali slabši žetvi. Če kmet nema nič, godi se tudi „gospodu“ slaba, kakor se narobe povzdigne blagostanje trgovčev, obrtnikov, činovnikov, ako dobra letina kašče napolni. Po slabi žetvi se oslabi davkova moč v državi in cel organizem trpi. In kake strahovite nadloge in reve nastanejo vsled ujime na posameznih krajih po lakoti, to vidimo letos na Dolenjskem, v Istri, v Dalmaciji itd., kjer je država morala iz blagajne po slabi letini unesrečenim državljanom dati, namesto da bi od njih prejemale.

Po naših slovenskih deželah vedo gospodarji povedati, da že več let nismo imeli dobre letine. Ako je sem ter tam obrodila ena reč, se je slabo obnesel drug pridelek in narobe. Potrebe so bile in so od leta do leta večje, davki večji, pridelek pak čez dalje slabši in na mnogih krajih, če ne skoro povsod, so cenilni možje pri uravnavanju gruntne davka zračunili, da ako se le v poštevek jemlje delavna moč in računi plača za to, kmet nema nikacega čistega dohodka; torej ves zemljiški davek plačuje v pravem pomenu besede iz žuljev.

Tudi kar se tiče duševnega narodnega

napredovanja so nam le-te vedno ponavljajoče se slabe letine na kvar. Kdor hoče v zvezde gledati, mora imeti tla pod soboj, ali, s praznim želodcem se vzvišeni vzori ne gojé, lačen ne bode za idealom hodil, — da, še več, gladen človek zaide na kriva pota, na pota nepoštenja in nemoralnosti, ker vedel je že oče Homer, da „trebuh je nesramen.“ Brez dvombe je velik del oni javni nesigurnosti, o kateri vse toži, vzrok pomanjkanje, ki nastaja z vedno ponavljajočimi se slabimi letinami.

Kakor pri nas tako čujemo in beremo ista velika pričakovanja od letošnje letine povsod drugod; na Ogerskem, kjer v slabem svojem finančnem stanju celo država skoro vse upanje stavi v dobro žetev; v tej polovici države, kjer se nasledki borznega „kraha“ in mnogih obrtniško-industrijskih kriz upajo tudi le potem temeljito odpraviti in finančno stanje ozdraviti. Isto nadejanje imamo v Italiji opazovati, ki mnogo potrebuje kot mlada, stoprv organizujoča se država, v Francoski, ki se ima iz težkih vojnih udarcev okrevati, da, celo v Nemčiji, kateri naropanih pet milijard nij nič zaleglo (po pregovoru, da krivično blago ne tekne), v Srbiji, v Rusiji itd.

In ker nam je vsem te dobre letine tako treba, kakšen državni pripomoček hočemo nasvetovati, da nam ne izpodleti? Nij ga! Tu človeku roke otpnejo, tu neha človeška moč! Denes se od vseh krajev poroča, kako vse lepo kaže, — jutri utegne slana priti in neizmerno škodo učiniti; do dozorenja more narava krasna ostati in vse obetati, a elementi prinese v zadnjem hipu točo, povodenj ali druge nesreče — in poljedelec je večji

berač nego zdaj. In ker je i v tem človek brez moči in znanja, moli in zanaša se vsak narod in vsako veroizpovedanje v svojega boga, zanašajmo se i mi, v dobri nadi na dobroto vsemožnega nad nami!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. aprila.

V *državnem zboru* 15. aprila je poslanec Schönerer predložil nasvet, naj se katastralni uradniki med državne vmestijo. Nove vladne predloge o civilni pravdi se bodo izročile posebnemu odseku 15 udov. Resolucija Fuksova, naj se jezuitarji iz Avstrije izpode, bila je sprejeta s 148 proti 21 glasom (166 poslancev nij navzočih!). V debati o železnici Opava-Noví Tičin je Kronavetter govoril proti, minister trgovine za in specijalna debata je o tem včeraj bila.

V seji 16. t. m. je zbornica sprejela postavo o rečni železnici. Ravno tako so se sprejele spremembe, katere je gospodska zbornica naredila v prvi konfesionalni postavi, samo §. 54 se je tako obdržal, kakor ga je poslanska zbornica sklenila. Osnova postav o priznanju religijskih društev se je sprejela po generalni debati, katere so se udeležili Haase, Klinkosch, Güllrich, Lienbacher in Wildauer. Denes je specijalna debata.

Češki narodni dnevnik „Posel z Prahy“ vpraša „čemu toliko ropota“ od klerikalne strani proti konfesionalnim postavam, če je sam kardinal Rauscher rekel, da ne bodo nič škodile. Tudi „P. z. P.“ misli, da Čehom in opoziciji ne bo ne en las osivel, ako postanejo osnove i zakon.

Srb Boljanac iz Pančeva je v Pesti pri kaznenem sodišči obsojen na tri leta teške ječe, ker Magjari pravijo, da je pri pančevski volitvi narod k uporabi nagovarjal. Najbrž je tu prav magjarska justica.

Listek.

Poste restante.

(Noveleta.)

(Konec.)

Čital sem: „Gospod! Dolgo sem odlasala“, — da pač, dolgo, prav dolgo, mislil sem si — „toda slednjič sem izprevidela, da bi bilo vsakako nespodobno, ako Vam ne bi odgovorila na Vaše prijazno in odkritosrčno pismo“. — Za vruga, menil sem, čemu tako dolgo uvaževanje? Čitam dalje: „Nudite mi“ — aha! slednjič vendar — nudite mi svoje srce in svojo roko in me prosite, naj oboje sprejemem.“ — A kaj pa to pomeni, vskliknem, na mesto „valzer“-ja — — roko in srce!? Ali me motijo oči, ali je res tako pisano? Urno pogledam podpis in lahko si mislite kako sem ostrmel, ko vidim na mestu podpisa založnikovega ime „Emilija“.

Sedaj mi je bilo stoprv jasno, da je bila zmota s pismom, da torej „A. J.“ in „J.“

A.“ vendar nij isto. Toda bilo je uže storjeno, pismo je bilo odprto; rad bi je bil nazaj dal, ali obečal sem si od tega interesanten dogodjak in vsi premisleki so izginili.

Zopet sem vzel pismo in sem čital, in — s kratka, v pismu je bilo zagotovljenje naprošenega rendez-vous-a, ki je bil namenjen za nedeljo ob sedmej uri z obširnimi razjasnjevanjem tega nenavadnega koraka.

Izprevidel sem iz tega, da je bila pisateljica lista mlada deklica, ki je uže v zgodnji mladosti izgubila starše, ter je hotela vzeti v zakon nekega ne baš mladega a obče spoštovanega uradnika, da se odtegne s tem strogo pedantičnemu in v mnogem oziru sitnemu in nadležnemu varstvu svojega strijca in varuha.

Kmalu sem se odločil; pozabil sem bil do cela svoje zadeve, hotel sem se dejansko udeležiti te stvari, in sklenem čakati lepo neznanke, — ker da je res lepa, to sem si uže naprej mislil.

Kako bom dalje postopal in se vedel, tega nijsem premišljeval, prepustil sem določbo trenutku samemu.

O določenej uri sem bil na mestu in vsakega, mimo hodečega sem gledal v obraz, meneč, zagledati v njem pisateljico poste restante-pisma. Toda vsak je hitel mimo, ne oziraje se okrog, in brez znamenja, da bi koga pričakoval.

Uže sem mislil, da je bilo pismo brezimne pisateljice samo šala, ko mi prideti nasproti dve gospe s zagnjenima obrazoma, ter sta se plašno ozirali na vse strani.

Ko sta šli nekolikokratov gori in doli, osrčil sem se in stopim k njim. Ko ju pozdravim, začnem:

„Gospe! brezdvoybeno sta Ve, ki pričakujete nekega gospoda, po imenu J. A. Oprostite, če Vam povem, da tega gospoda ne bo, da ne more priti, ker — —“ in na to sem jel strmečima in nekoliko prepla-

Vnanje države.

Tudi v *Črni gor* se pripravljalo velike reforme v državni upravi. Dozdaj je senat imel vse v rokah. Odslej misli knez senatu prepustiti samo višje sodišče, druga uprava pak, kakor: vojska, notranje zadeve, trgovina, prosveta se drugim novim uradom izroče.

Francoska vlada je končno presekal goriški vozal politične situacije na Francoskem. Iz objavljenj, ki je prinašala „Union“ in „Liberté“ je razvidno, da bode vlada z vsakim prepričanjem proti realiteti septenata ravnala kot z zločinom, katerega ima preganjati državni pravdnik.

Dobro informirane osebe trdijo, kakor se iz Pariza telegrafira, da dobiva ona stranka teren, ki hoče, da se narodna zbornica razpusti in da se nova voli. Raoul Duval je na čelu onih, ki želé hitre odločbe. — Trdi se, da pride komundar Rochefort v Brisel, kjer bode zopet izdaval svoj list „Lanterne.“ Francoski minister prava je poslal v London nekega uradnika, ki ima misijo, ki se tiče ubega Rochefortovega in njegovih drugov.

Nemškemu zaveznemu svetu državna tiskovna postava nij všeč. Vlada baje se ne more sporazumeti s storjenimi sklepi ter terja nazaj najsovražnejše določbe: prisilno pričanje, minimum kazni in pa policijsko konfiskacijo. Državni zbor se bržkone uprè proti temu zopetnemu vzbujenju sovražnih določeb z vsemi močmi, in tako zna postava kljubu parlamentarnemu delu, ki ga je zahtevala, pasti. — Kolinskemu nadškofu in pa trijerskemu je papež poslal pomilovalna pisma, da bi ja potolažil v samotni temne ječe. Samo grofa Ledochowskega nij počastil noben „solatium miserorum.“ Uzrok temu je baje to, ker je, kakor je nek kanonik v Rim poročil, ta nadškof preteklo leto zakril tatvino 2000 tolarjev „milih darov za sv. otca.“

Pruski cerkveni sodski dvor je 15. apr. obsodil zaprtega škofa Ledochowskega in contumaciam, da je od službe odstavljen na podlagi majevih vrskih postav. Škof se čez to obsodbo ne more pritožiti.

Grof Ledochowski nij osebno prišel, pač pa njegov tajnik, ki je bil za pričo povabljen. Akoravno se je vedelo, kako se bode obsodba glasila, bode ta napravila ipak največjo senzacijo, ker je prvo odstavljenje škofa na podlagi državnih postav. Kar se tiče Ledochowskega, ga izpuste, ker nij prusk državljani, bržkone iz ječe, pa ga zapodé iz dežele. Nadškofijski sedež pa bi znal malo časa izpraznjen biti. Bržkone bode kapitel pod vodstvom generalnega vikarja vodil izpraznjeni diecezi Gnezensko in Poznansko, pa bode med tem vladi predložil kandidatno listo.

Šenima gospema pripovedovati dogodjaj s pismom.

O začetku sta bili nevoljni, ker je bila tajnost razkrita po vse tujemu človeku, a jeli sta se potem obe smijati; ena izmed njih si je razkrila obraz, zahvalila se mi in me zagotavljala, da ta korak uže obžaluje, in je sedaj le prišla izpolnit storjeno obljubo za rendez-vous. Iz tega sem izpoznal, da je nezagnena dama pisateljica lističa. Zrl sem v njen obrazek in poslušal lep melodičen glás, kar me je tudi napotilo, da sem se jej ponudil spremiti jo domov potem, ko sem se jima spodobno predstavil.

Moja ponudba je bila sprejeta in na potu sem izvedel vse okoliščine, kakor tudi to, da je bila spremljevalka ljubeznjive pisateljice njena verna prijateljica.

Vso noč sem sanjal le o lepej deklici in o lepodonečem glasu. Drugi dan na to sem šel zopet na pošto, kjer sem dobil slednjič željno pričakovani list, v katerem mi je bil zagotovljen sprejem „walzer“-ja, in dotično darilo.

Dopisi.

Iz Dunaja 15. apr. [Izv. dop.] (Jezuitje v državnem zboru.) Denes je državni zbor s 148 glasovi proti 21 glasom sprejel in konfesionalnemu odseku izročil Fuxovo resolucijo naj se jezuitje iz Avstrije izpode. — A da naravnost povem, cela stvar se mi nikakor resna ne vidi t. j. Fux je uže naprej vedel, da vsled izkustva pri glasovanji o insbruski fakulti, večina nemških liberalcev s Stremayrom na čelu ne bode glasovala za izpodenje jezuitov. Ako je torej 148 glasov bilo za izročitev v konfesionalni odsek, nij to glasovanje drugega nego časten pogreb nasveta, kateri bi pač zaslužil, da bi bil v zbornici tudi kot postava sprejet, kateri pa v denasnjih dneh še nema upanja prodreti. To je menda tudi dr. Razlaga nagnilo, poleg znane njegove — če se sme tako reči — konservativne liberalnosti in pravnega stališča, da je z manjšino uže tudi proti resoluciji glasoval, a dr. Vošnjak in Pfeifer sta bila za resolucijo (bravo! Ur.).

Fux je škodljivost jezuitov v obširnem govoru dokazal. Jezuitje so početniki syllabusa, ki pobija moderne pravne nazore. Taki možje ne morejo dobri domoljubi biti. In kar se narodnosti tiče, nij bilo še nikdar slišati, da bi jezuitje narodnost podpirali, pač pak so narode in narodiče znali za svoje namene rabiti. Kje je kedaj kako narodno osvobojenje pod jezuitovskim vodstvom zgodilo se? pač pa so bili oni tisti, ki so povsod v verskih vojskah svojo krvavo roko imeli. In res je, da je pobožna cesarica Marija Terezija ukazala jezuite iz Avstrije izpoditi, ko se je prepričala, da njen izpovednik izpovedne skrivnosti izdaje; in res je, da je cesar Jožef grofu Meranu pisal: „ako bi moja duša sovražiti mogla, sovražila bi jezuite, morilce religije.“ Ti argumenti so gotovo tehtni in dalo bi se jih k Fuxovim še več družih prideti, ki vsi govore za to, da je najbolje, da teh po vsem svetu sovražnih ljudij nij v naši državi. Ali kakor sem rekel: čas za to še nij prišel, zgoraj nemajo še dovolj korajže. Za to je resolucija v konfesionalnem odseku dobro spravljena, tembolje, ker je večina tega odbora

Nekaj tednov pozneje sem dovršil svoje študije in po srečnem slučaju dobil kmalu dobro službo in plačo.

Mejutem sem večkrat videl krásno pisateljico onega biljeta, pridobil slednjič po mnogem prizadevanji vstop v hišo njenega strijca, dohajal sem kmalu vsak dan tja, in — toda kaj bom dalje pripovedoval, tu-le — in s temi besedami potegne prijatelj Adolf svojo ženko k sebi in jo gorko poljubi — „tu, glejte, moja ženica je konec cele povesti.“ Ona je pisala pismo J. A. in oba do slej še nikdar nijsva imela uzroka, nevoljna biti o napravi „poste restante.“

Slava tedaj lepej napravi in slučaju, kateri me je storil srečnega soproga!

Urno primemo vsi navzočni do vrha natočene čaše s penečim vinom, in baš ko je v bližnjem zvoniku ura veličastno z dvanajstimi udarci naznanjala, da je sedaj napočilo novo leto, trkali smo na zdravje našega prijatelja Adolfa in njegove ljubeznjive soproge.

konservativno-liberalna in je uže v svoji sredi enak nasvet, stavljen od enega souda, zavrgla, kakor iz dobrega vira vem.

Z Ogerskega 16. aprila. [Izvirni dopis.] Značaj naše denasnje politične situacije je utrujenost po prestanej teškej krizi. Po sestavljenji novega ministerstva nam je odleglo. V stalnost nove naše vlade pa nobeden ne veruje. Naš zbor je včeraj zopet skup stopil. Bodemo le videli, kakšne zakonske osnove mu bo naša nova vlada predložila. Zadnje dni opazila se je v minister-skih pisarnah velika delavnost. Najvažnejša zadeva pa, o katerej se bode v zboru razpravljalo, je izradek pododbora deveterih, o poboljšanju našega finančnega stanja. Vlada baje nasvete celo odobrava, katere pododbor v svojem izradku zboru predlaga. V razpravo se bo gotovo tudi vmešala zahteva samostalne državne barke, o katerej, če sem dobro podučen, izradek celo molči. Levica bo tudi konfiskacijo premoženja „mrtve roke“ zahtevala. Naše finančno stanje mora pa še veliko hujše postati, preden se bi vlada upala to predvzeti.

O sklicanji srbskega cerkvenega kongresa se pri nas uže dolgo in mnogo govori, izvestnega pa o tem denes še nič nij. Vlada bi kongres rada sklicala, in — zopet ne rada. Rada bi ga sklicala zato, ker ga enkrat vendar sklicati mora, in ker vidi da z zatezanjem in odlaganjem nič ne pridobi; ne rada ga pa sklicuje zato, ker ve, da v njem večine nema.

Glasovi o povoljnem stanji setev množé se od dne do dne. Zadnji dež je naredil, da je žitna cena za 10 do 15% pala. Nič pa ne utrjeva stanje našega finančnega ministra bolje, nego izgled na dobro letino. Kupčijske in obitnijske krize našem narodnemu gospodarstvu ne morejo veliko nahuditi, pač pa setvam nepovoljno vreme.

O delanji novih železnic, zlasti o toliko potrebnih in važnih prog na moldavsko-vlaško mejo, in o skorejšnjem priključenji na turške železnice, se kaj malo čuje. Faktum je, da se denes v celem magjarsozagu niti ena nova železnica ne dela, kar gotovo nij povoljno znamenje za naše državno gospodarstvo.

Domače stvari.

— (Dolenjska kmetijska šola.) Z Dunaja se nam piše 15. aprila: Minister za kmetijstvo Chlumecy je v privatnem govoru rekel državnemu poslancu gosp. Pfeiferju: „Da bodete pomirjeni, ker nijste pri dotični debati dobili besede za utemeljenje svojega predloga, katerega ste stavili v tem smislu, da bi naj vlada po vsi moči podpirala ustanovitev kmetijske šole na kranjskem Dolenjskem, Vam izrečem, da je vlada pripravljena dati kot ustanovni znesek za to šolo 30.000 gold. in pozneje vsako leto podpore 2000 gold. Tedaj deželni odbor lahko kupi za tako šolo pripravno posestvo. Letos sicer ta znesek nij v proračun kmetijskega ministerstva postavljen in se še le leta 1875 izplača; a ko bi se uže letos kaki znesek silno potreboval, ne bi bilo ovire, precej ga izplačati.“ — Ta vest bode razveselila Dolenjce, ker dobodo zdaj gotovo in sicer lahko še v tem letu kmetijsko šolo. Naloga deželnega odbora je, da pridobi pripravno posestvo. Na razpolaganje

je zdaj v ta namen 50.000 gold., namreč 20.000 gold. iz deželne fonda, 30.000 gold. pa iz državne kase. S to svoto se ne da le posestvo kupiti, ampak tudi potrebna učilna sredstva pripraviti.

— (Planinsko društvo) ima denes ali jutri prvi izlet na Nanos. Tisti gospodje, kateri se hočejo udeležiti, naj se oglašijo denes ob 11. dopoldne v knjigotrstvu Kleinmayer in Bamberg, kjer se bode definitiven program izvedel.

— („Glasbena matica“) je ravnokar razposlala društveni imenik svojim udom. V kratkem pride III. delo, sl. maša od D. Feigeln na svitlo. — Vsi čestiti udje „Glasbene matice“ se uljudno vabijo, da izroče donesek za leto 1874 kakor prej mogoče poverjenikom, ali pa naj pošljejo doneske direktno društvenemu blagajniku Franju Dreniku v Ljubljani, po poštini nakaznici. Gospodje poverjeniki so prošeni, da sprejemajo doneske. — Da bode društvo „Glasbena matica“ bolje uspešno delati in razvijati se moglo, želeli je večjega števila udov. Naj torej pristopijo prijatelji naroda in narodnega petja in godbe. Ako kateri ud društva morda ne bi dobil imenika, naj se blagovolji oglasiti pri društvenem blagajniku.

— (Volitve v mestni zbor) ljubljanski so končane tudi v I. razredu. Od 257 volilcev jih je prišlo 144 volit in je dobil Dežman 135, Terpin 133, A. Dreo 128, Schaffer 117 in Samasa 115 glasov. Glasove, ki se niso na te zedinili, je dobil g. A. Hartman.

— (Dežman) misli baje od ljubljanskega županstva odstopiti, ker se ne more služiti dvema gospodoma, rajhsratu in mestu. Baje je stari Laschan namenjen za župana. Čudno! Ljubljanski župan mora mnogo delati, Laschan se je pa od države penzionirati dal in iz davkov vleče penzijo ker služiti več ne more; kako bo torej županoval?

— (Slovensko gledališče.) Jutri v nedeljo 19. apr. bode slovenska gledališčna predstava na korist dvema izmed najizvrstnejih močij slovenskega gledališča, gospod. C. Podkrajškove in Fr. Šmida. Igral se bode privrkat ljudski igrokaz „Deborah“ od Mosenthala. Beneficijanta zaslužita, da ja vsi prijatelji slovenskega gledališča z obilim udeležanjem podpirajo. Tudi igra je dobra, in ker tudi g. Kocelj igra, bode gotovo izvrstno predstavljena.

— (Iz Rakeka) se nam piše 16. t. m.: Na tukajšnjo pošto je bil od c. k. okr. glavarstva poslan žandarm k poštarju, kateri mu je moral odpreti poštni paket vseh tamošnjih pošt. Iskal je nekaj „konfisciranega“, baje dunajsko „Reformo“, a nič našel. Naj bi rajši naši c. kr. žandarmi bolj pridno tatove iskali, je bolje potrebno nego konfisciranih novin iskati.

— (Iz Menišije) na Notranjskem se nam poroča, da so se tam v treh vaseh pokazale koze. Nekaj ljudij je uže umrlo.

— (Požar.) V četrtek je tresčilo v Jaršah za Savo v neko hišo, ki je takoj stala v plamenu. Pogoreli ste še dve drugi hiši. Troje goved se je tako obžgalo, da so je morali takoj zaklati. Človeškega življenja nij nobenega obžalovati. Škoda znaša nad 1500 goldinarjev.

— (Občni zbor okrajne posojilnice v Ljutomeru) bode 26.

aprila 1874, to je prvo nedeljo po Jurjevem. Začetek seje ob 3. uri popoldne v ljudski šoli v Ljutomeru. V pretres pride: 1. Odborovo sporočilo o delovanju društva in o računu za čas od 15. septembra 1872 pa do 31. decembra 1873. 2. Odborovi nasveti za tako spremembo društvenih pravil, da se potem društvo lahko v društveni vpisnik registrira. Ker bode po tem takem seja jako važna, vabijo se društveniki, da se je prav gotovo udeležijo. Odbor okrajne posojilnice. Kukovec, načelnik.

— (Iz Kozjega) se piše „G.“ da znani nemškutar Hriber namreč nij dobil najvišjega potrjenja kot načelnik okrajnega zastopa. Pretečeni petek bi uže bil moral vpričo okrajnega glavarja ključje in pisma oddati svojemu namestniku; pa okrajni glavar mu je zanesel in preložil osodepolno sejo na petek dne 17. t. m.

— (Ods. Križa pri Ljutomeru) se piše „G.“: Dne 8. t. m. o 1/25. uri zarano je požar posestniku v Ilijaševcih T. F. kmetiško poslopje vničil. Goreti je začelo na skednji, k sreči pa vetra nij bilo, sicer bi bilo še več pogorelo. Ker nij pri posestniku tobakarja, utegne hudobnež požara kriv biti. Posestnik nij bil zavarovan.

Razne vesti.

* (Jugoslovenska akademija) v Zagrebu ima vsled zadnjega izkaza od 13. aprila skupaj 324.908 gld. fonda.

* (V Sisku) je občinski zbor imenoval bana Mažuraniča in Iv. Vončina za častna meščana.

* (Velika sreča.) V Trstu je služabnik marine zadel nedavno glavni dobiček turških srečkov, ki znaša 600 tisoč frankov v zlatu. Pri taistem srečkanji je zadel razen omenjenih šeststo tisoč frankov še drugih 3000 in 400 frankov. Zdej v maji pa mu poteče službeni čas štiridesetih let, in on pojde s popolno pokojnino iz službe.

* (Mrtve požigati.) Na Dunaji se je ustanovilo društvo „Urne“, ki bože zidalo veliko požigališče mrtvih. Vlada je štature tega društva potrdila.

* (Zmota.) Cesar je šel te dni v Gdolu na Ogerskem na sprehod, in sicer v priprostem vojaškem plašči. Ko pride mimo neke kmetke hiše, ga zagleda kmetica, ter priteče ven, misleča, da je njen brat, pa ga zakliče po imenu. Ko se cesar ne zmeni, zakliče kmetica še enkrat: „Franc, ali si tako moški, kar si financar, da mi še ne odgovoriš?“ Cesar se obrne, ter pravi: „Žena, jaz sem sicer res Franc, toda financar nijsem. Bog vas obvari.“

* (Reka — hrvatska ali magjarska?) To je, kakor znano še odprto državno-pravno vprašanje med Hrvati in Magjari. Po zgodovinskem in narodnem pravu pripada Reka h hrvatski zemlji, faktično je denes pod magjarsko oblast, ker hoče „magyarorszag“ imeti tudi na morji veljavo. Te dni je to vprašanje z dovtipom reševalo se. Kakor namreč piše hrvatski „Primorac“, vozili so se na parobrodu po reškem morji magjarski minister Zichy, hrvatske vlade prvi sekcijski šef Živković ter več ogerskih činovnikov. Magjari so na tem izletu zdravi ostali, Hrvat Živković pak je pomorsko bolezen dobil. Magjarski državniki so bili veseli na krovu in pili veseli vino, Zichy je čašo ponudil tudi Živkoviću, ta je hotel z vinom okrepčati se, a ta poskušaj mu je prouzročil velike nepovedljive neprilike. — Minister Zichy se približa bolniku in mu reče: „Glej, da Hrvatje niste za morje; menda zdaj vendar ne boste več iskali, da vam Reko vrnemo. Glej nas Magjare, vsi smo na morji zdravi in nam ide v tek“. Ne ve se, če je Hrvat mogel kaj odgovoriti, valjda mu je obljubil drugopot odgovora.

* (Ogerski roparji.) V Pešti je bila te dni strašna pravda pred peštanskim najvišjim sodiščem. V Kečkemetu je leta 1869 četa roparjev delala vsak pot nevaren. Glav šteje ta četa 105. Lupeži so storili 83 hudodelstev, med katerim je deset umorov in nad štirideset napadov. Drugo so tatvine. Glavar roparjev se zove konjski pastir Djarmati; njegovi najpredrzejši pomagači so bili: ovčji pastir Bajdor, kečkemetski vrtnar Borbelj, posestnik Habran in Jurij Kovač. Ti so umorili kečkemetskega ovčarja Nemata in njegovega hlapca, ter ja oropali. Posestnika Bodrija in njegovega 13letnega sina so zadržali ter vse okradli. In takih hudodelstev je neizrečeno veliko. Preden je prišla razsodba pred najvišje sodišče, je umrlo od teh roparjev njih petdeset, deset jih je ušlo, drugi pa so zdaj obsojeni, in sicer Bajdor in Borbelj k smrti, Habran na dvajset, drugi pa najmanje na osem let teške ječe.

Poslano.

Svojim p. n. gospodom volilcem!

S temi vrsticami se Vam vdano zahvaljujem za izkazano zaupanje; — da-si izid volitev za-me nij bil ugoden, sem se vendar prepričal, da imam v našem glavnem mestu zavetnike in prijatelje, ki priznavajo moje trudenje, občini koristiti.

Jaz se bodem tudi na dalje trudil indirektno, a vendar na postavni podlagi, občini koristiti in prav gotovo bode večji del onih volilcev, ki zdaj morebiti proti svoji volji nijso mogli podpirati moje kandidature — pri moji pribodnji kandidaturi ugodneje glasoval.

V Ljubljani 17. aprila 1874.

Spoštovanjem

Iv. Alf. Hartmann.

Prvi kranjski zavod za devanje na mrtvaški oder in za pogreb
Franca Doberleta v Ljubljani.

Devanje na mrtvaški oder in spremstvo na pokopališče,

s trugo in popolno tružno opravo, z dekoracijo sobe in svetljic, cerkvenimi ceremonijami, s svečami za visokočestito duhovščino in s spremstvom, s krajem groba, z gala-mrtvaškim vozom, s spremljanjem trupla in žalno godbo.

Oglašenje v pisarni: Frančiškanska ulica, šte. 8.

C. kr. izkl. priv.

(100—1)

Truge iz kovine

iz najbolje čistega cinka, obilno ornamentiko v največji izbirci, kakor tudi vsakovrstne lesene truge od 1 gold. višje; vsakovrstni predmeti za opravo trug i. t. d. i. t. d.

Zunanja naročila se urno izvršujejo, naročila s telegramom se še tisti dan, ako le železnični promet dovoljuje, kot brzovožnina ekspedirajo.

Tuji.

16. aprila:

Evropa: Umrat, trgovec iz Prage. — Jančigaj iz Vač.

Pri Slonu: Buchler, trgovec iz Szigetvara. — Maintinger, Košiček iz Rudolfovega. — Loco, trgovec z Dunaja. — Dolence iz Celja. — Cargnelli, fotograf iz Ljubljane. — Boller, trgovec, Glaser, trgovec z Dunaja. — Glokočnik iz Trsta. — Karun, mašinist iz Bude. — Richter z Gorenjskega. — Gorup, zasobnik iz Trsta.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescieri du Barry v Londonu.

Vsem trpečim zdravje po izvrstni Revalescieri du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezni v želodci, v žilcih, v prsih, na pljučih, jetrah, žlezah, na slisnici, v dušnjaku, v mehruji, in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času nosečnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekom zoperstavljal se:

Spričevalo št. 73.928.

Waldeg na Štajerskem, 3. aprila 1872.

Hvala Vašej Revalescieri, katero sem jaz, 50 let star mož, skozi 2 leti neprestano užival, sem od mojega 10letnega trpljenja: otrpnost na rokah in nogah, skor popolnem ozdravel in opravljam, kakor v najboljših časih, svoje posle. Za to meni izkazano veliko dobroto Vam izrekam s tem srčno zahvalo.

Br. Sigmo.

Spričevalo št. 93.268.

Trapani v Siciliji, 13. aprila 1870.

Moja žena, žrtva strašnih, nervoznih bolečin, s hudo oteklino na celim životu, s srčnim bitjem, nespečnostjo in vraniceno v najhujši stopinji, je bila od zdravnikov za izgubljeno zmatrana, kar sem se odločil pribežati k Du Barry-evi neprecenjeni Revalescieri. To izvrstno sredstvo je na začudenje mojih prijateljev, v kratkem času one strašne bolečine ozdravilo in mojo ženo tako okrepčalo, da se je, dasiravno 49 let stara, plesov udeležiti mogla. To Vam naznanjam na korist vseh enako trpečih in se Vam srčno zahvalim.

Atanasio Barbera.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescieri pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 26 gold., — Revalescieri-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescieri-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradci bratje Oberanzmeyer, v Innsbrodu Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Loterijske srečke.

V Trstu: 12. aprila: 1. 47. 52. 7. 53.

Pri Maliti: Bergstein, trgovec, Oreschnich, potnik z Dunaja. — Urbanič iz Metlike. — Blum, trgovski potnik, Tansig, potnik, Weitzner, potnik, Venzovski, Nučič, Petruzi, potnik, Ronsburger, potnik, Hirschman z Dunaja. — Jugovic iz Kranja. — Kanscheg iz Maribora. — Hertle iz Ivandola. — Baron Ludvig, potnik iz Velike Kanize. — Zabel, Fürth, Gerstler, Oblak, potniki z Dunaja. — Petrovšek, fabrikant, Mosnik, redakter iz Celovca. — Kurtzaler, trgovec iz Domžal. — Springer, trgovec, Guenouille, trgovec iz Pariza.

Pri Zamorci: Milavec, Belnig z Dunaja. — Rihter iz Kočevja.

Samo objavljenje sledečih nenapadljivih priznavalnih pisem, katere je dobil c. k. dvorni zobozdravnik gospod J. G. Popp na Dunaji, izdelovalec svetovno sloveče anatherinove ustne vode, nas odvežejo muje vsakega daljnega hvalisanja.

Gospodu c. k. dvornemu zobozdravniku Poppu. Preiskal sem Vašo anatherinovo ustno vodo in našel, da je priporočljiva.

Prof. Oppolzer,

rektor magnificus, prof. c. k. klinike na Dunaji, k. saksonski dvorni svetovalec i. t. d.

Spričujem, da rabim več časa anatherinovo ustno vodo c. k. dvornega zobozdravnika J. G. Poppa z velikim uspehom, in sem se o njenem dobrodejnem uplivanju prepričal.

Baron Louis Pereira l. r.

Podpisana spričuje gospodu c. k. dvornemu zobozdravniku J. G. Poppu tukaj z veseljem po pravici, da rabi njegovo anatherinovo ustno vodo že več časa in more jo ne le zaradi njene dobrote, nego tudi njenega prijetnega okusa v obse najboljše priporočiti.

Na Dunaji.

Theresa kneginja Esterházy.

Čestiti gospod! Sprejmite mojo najiskrenejšo zahvalo za človekoljubnost in dobroto, s katero ste revnim otrokom, ki so v oskrbovanju Marija-Elizabetinskega društva pomagali. Nekateri izmed teh otrok so imeli skrofulozni skorbut v ustih. Vi ste jim dajali zastoj Vašo zdravilno anatherinovo ustno vodo, in Vašemu zdravljenju zahvalijo otroci popolno hitro ozdravljenje. V imenu otrok, ki so rešeni svoje bolezni, in društva Vas zagotavljam, čestiti gospod, hvaležnega priznanja in posebnega spoštovanja, s katerim si čestitam biti Na Dunaji.

Vaša udana grofinja Fries, predstojnica Marija-Elizabetinskega društva.

Zobni plomb za samoplombiranje votlih zobov, cena 2 gld. 10 kr.

Anatherinova zobna pasta, cena 1 gld. 22 kr.

Vegetabilčen zobni prah, cena 63 kr.

Se dobiva: (30—2)

v Ljubljani pri Petričič in Pirker-ji — Jos. Karinger-ji — A. Krisper-ji — Eduard Mahr-u — Fer. Melh. Schmitt-u — E. Birschtz-u, lekarji; — v Kranji pri L. Krisper-ji — Seb. Schaunig-u, lekarji; — v Pliberu pri Herbst-u, lekarji; — v Varaždinu pri Halter-ji, lekarji; — v Rudolfovem pri Dr. Rizzoli-ji, lekarji — Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed. Bömes-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u, lekarji; — v Gorici pri Pontoni-ji, lekarji — J. Keller-ji; — v Wartenbergu pri F. Gadler-ji; — v Vipavi pri Anton. Deperis-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u lekarji; — v Škofljoki pri C. Fabiani-ji, lekarji; — v Kočevju pri J. Braune-tu, lekarji; — v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji pri K. Mühlwenzl-ji, lekarji; — v Radoljici pri Zalokar-jevi vdovi.

Umrli v Ljubljani

od 15. do 16. aprila.

Janez Medvešček, delavec, star 47 let, v civilnem špitalu, na bolezni možgan. — Helena Tajersel, otrok železniškega delavca, stara 2 leti, na št. peterskem predmestju št. 32, na mrzlici. — Jože Streisen, otrok delavca južne železnice, star 6 mesecev, v krakovskem predmestju št. 52, na kozah. — Mar. Kornič, osebenica, stara 71 let, v mestu, št. 78 na vnetji reberne pečice. — Matej Ravnahrib, osebenjak, star 55 let, na prsni vodenici.

Dunajska borza 17. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	25	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	50	"
1860 drž. posojilo	103	50	"
Akcije narodne banke	966	"	"
Kreditne akcije	206	75	"
London	111	85	"
Napol.	8	96	"
Srebro	105	10	"

O zdravljenosti pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi

navedemo tukaj vrsto priznavalnih dopisov:

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen.

Nakofalva, 28. febr. 1873.

Naročil sem Vašega Wilhelmovga antiartritičnega, antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi, ker sem trpel na strašno bolečem protinu v udih, po uživanju 6 zavitekov Vašega izvrstnega čaja se mi je toliko zboljšalo, da so intenzivne bolečine skoraj popolno nehale in je le še včasih kot slabe električne udarce čutim.

Ker prave roke ne morem še rabiti, tako, da ne morem peresa držati, Vas prosim, da mi blagovolite v izvršenje ozdravljenja po poštenem povzetju dva zavitka Vašega izvrstnega Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi s prvo pošto gotovo poslati.

Ker sem ta izvrstni učinek Vašega zdravilnega čaja na samem sebi izkusil, čutim se zavezanega, hvaležno v najbolje razširjanje dobro zaslužene imena Vašega zdravilnega čaja svoje storiti.

S spoštovanjem Vaš udani

Josef Jankowic, komitatski zdravnik.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen.

Loosdorf bei St. Pölten, 26. marca 1873.

Ker so vsa upotrebljavana sredstva zoper hudo trebušno bolezen bila zastoj, sem se naposled namenil, tudi Vaš antiartritični antirevmatični krvčistični čaj rabiti in čutim že zdaj po uživanju prvega zavitka precejšno izboljšanje, tako da se zaupanjem obračam do Vašega blagorodja in prosim, kakor hitro mogoče 2 zavitka Vašega ne krivično tako hvaležnega Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega krvčističnega čaja blagovoljno poslati in udano pridenem dotični znesek ter sem s posebnim spoštovanjem

Anton Leypold,

c. k. oberstlajtnant v počitku.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen.

Oberbaumgarten, 28. marca 1873.

V pridejanem sledi znesek, za katerega mi blagovolite skoraj ducend zavitekov Vašega v resnici zdravilnega Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi poslati. Moj napis je sedaj

Franc Fiala, župnik.

(322—5)

Svarimo pred ponarejanjem in sleparijo.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi se dobiva le iz prve mednarodne fabrikacije Wilhelmovga antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchen pri Dunaji ali v mojih po časniki navedenih zalogah.

Zavitek, v 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnika pripravljen, s podukom v različnih jezicah 1 gld., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi tudi dobiva: v Mariboru pri Alois Quandestu; v Celji Baumbachovi lekarni, Rauscherjevi lekarni, pri Karl Krisperju; v Lenci na Štaj. pri L. Müllerju, lek.; v Mozirji pri Tribiču; v Varaždinu pri dr. A. Halterju, lek.; v Slov. Gradci pri J. Kalligaritschu, lek.; v Ljubljani P. Lassnik.

Največja zaloga skoraj vseh obstoječih šivalnih mašin,

kakoršnih do sedaj še nij bilo tu in sicer: originalne **Howe, Singer, Grower in Backer** z in brez robnega šiva, **Wheeler in Wilson** domačega in tujega dela, od katerih so posebno znane **Baer in Rempl. Wilson, Bollmann, Cilinder-Elastic, Germania, Lincoln, Little-Wanzer, Expres, Wilcoes in Gibs** i. t. d.

Najboljša mašinska svila (žida) in preja vseh barv, šivanke, olje, aparati, železne in lesene preše za kopiranje i. t. d. po najnižji ceni.

Amerikanske mašine imajo izvršne certifikate, ker brez teh nijso prave. — **Podučevanje** brezplačno in bistveno poročito.

Mašine se dobivajo tudi na obročna plačila.

Zunaj sprejema moj popotnik (agent) gosp. **M. Grivic** naročila, kateri tudi potrebno podučuje.

Franjo Detter,

v Ljubljani, judovska ulica.

(86—3)